

„ELOKUUN“ BLOKIN HAJOAMINEN

Kaikki, joita kiinnostaa työväenliike ja marxilaisuus Venäjällä, tietävät, että elokuussa 1912 muodostui likvidaattorien, Trotskin, latvialaisten, bundilaisten ja kaukasialaisten blokki (liitto).

Tästä blokista tiedotettiin hyvin kovaäänisesti „Lutsh” lehdessä, joka oli perustettu muilla kuin työläisten varoilla juuri Pietarin vaalien aikana tarkoituksenaan järjestyneiden työläisten enemmistön tahdon murtaminen. Ylistettiin tähän blokkiin osallistuvien „monilukuisuutta”, ylistettiin „eri suuntia edustavien marxilaisten” liittoa, ylistettiin „yhtenäisyyttä” ja ryhmäkuntien ulkopuolella olemista; syydettiin tulta ja tulikiveä „hajottajia”, vuoden 1912 tammikuun konferenssin⁵¹ kannattajia vastaan.

Täten kysymys „yhtenäisyydestä” nousi monien asioita ajattelevien työläisten eteen uudessa, käytännöllisessä muodossa. Tosiseikkojen piti näyttää, ketkä olivat oikeassa: nekö, jotka ylistivät „elokuulaisten” „yhdistävää” ryhmäohjelmaa ja taktiikkaa, vai ne, jotka sanoivat, että se on valheellinen kyltti, joka verhoaa uuteen pukuun samat vararikon kärsineet likvidaattorit?

On kulunut tasan *puolitoista* vuotta. Se on hyvin pitkä aika vuosien 1912—1913 nousukauden oloissa. Ja niinpä helmikuussa 1914 perustettiin elokuun ryhmäohjelman „*todellisen*” kannattajan, Trotskin uusi, tällä kertaa jo erikoisen „yhdistävä”, erikoisesti ja todellisesti „ryhmäkuntien ulkopuolella oleva” aikakauslehti, nimeltään „Borba”⁵².

Niin „Borban” 1. numeron sisältö kuin myös se, mitä likvidaattorit kirjoittivat „Borbasta” ennen sen ilmestymistä, osoittaa tarkkaavaiselle ihmiselle heti, että Elokuun blokki

on hajonnut ja että tehdään epätoivoisia yrityksiä salata tämä hajoaminen, pettää työläisiä. Mutta tämäkin petos saadaan pian paljastetuksi.

„Severnaja Rabotshaja Gazetan” toimitus julkaisi ennen „Borban” ilmestymistä ilkeämielisen kirjoituksen: „tämän aikakauslehden todelliset kasvot, lehden, josta marxilaisten piireissä on viime aikoina puhuttu melko paljon, ovat meille toistaiseksi vielä epäselvät”.

Ajatelkaahan vain, lukija: vuoden 1912 elokuusta alkaen Trotski kuuluu Elokuun yhdistävän blokin johtomiehiin,— mutta jo vuosi 1913 kokonaisuudessaan näyttää hänen syrjäytyneen „Lutsh” lehdestä ja „lutshilaisista”. Vuonna 1914 sama Trotski perustaa *oman* aikakauslehtensä jääden nimellisesti edelleenkin sekä „Severnaja Rabotshaja Gazetan” että „Nasha Zarjan” luetteloille. „*Piireissä puhutaan melko paljon*” likvidaattorien salaamasta Trotskin salaisesta „kirjeestä”, joka on suunnattu lutshilaisia, herroja F. D:tä, L. M:ää ynnä muita sellaisia „tuntemattomia” vastaan.

Mutta oikeudenmukainen, ryhmäkuntien ulkopuolella oleva ja yhdistävä „Severnaja Rabotshaja Gazetan” toimitus kirjoittaa: „kasvot ovat meille vielä epäselvät”!

Heille on vielä epäselvää, että Elokuun blokki on hajonnut!!

Ei, herrat F. D., L. M. ynnä muut lutshilaiset, teille se on erittäin „selvää”, ja te yksinkertaisesti petätte työväkeä.

Elokuun blokki osoittautui — kuten sanoimme jo silloin, elokuussa 1912 — sisällyksettömäksi likvidaattorien verhoiksi. *Se on revitty rikki*. Eivät *edes* sen venäläiset ystävät ole pysyneet yhdessä. Surullisenkuuluisat yhdistäjät eivät ole pystyneet yhdistymään edes keskenään, ja niin on muodostunut *kaksi* „elokuun” suuntaa: lutshilainen („Nasha Zarja” ja „Severnaja Rabotshaja Gazeta”) ja trotskilainen („Borba”). Molemmilla on kappale niiden repimää „yhteistä yhdistettyä” elokuun lippua — ja molemmat huutavat ääni käheänä: „yhtenäisyys”!

Mitä suuntaa „Borba” ajaa? Tästä Trotski kirjoitti tavattoman pitkän kirjoituksen „Severnaja Rabotshaja Gazetan” 11. numeroon, mutta likvidaattorien lehden toimitus vastasi hänelle sangen osuvasti, että „kasvot ovat edelleenkin epäselvät”.

Todellakin, likvidaattoreilla on *omat*, liberaaliset eikä marxilaiset kasvonsa. Kaikki, jotka ovat tutustuneet F. D:n, L. S:n, L. M:n, Jezhovin⁵³, Potresovin ja kumpp. sepustuksiin, tuntevat nuo kasvot.

Trotskilla sen sijaan ei ole milloinkaan ollut eikä ole mitään „kasvoja”, vaan hänellä on ollut vain loikkauksia, heilahteluja liberaalien luota marxilaisten luo ja takaisin, on katkonaisia sanoja ja kaikuvia korulauseita, joita on siepattu sieltä ja täältä.

„Borbassa” ei ole yhdestäkään kiistakysymyksestä *ainuttakaan* elävää sanaa.

Tämä on uskomatonta, mutta totta.

Kysymys „maanalaisuudesta”. *Ei sanaakaan.*

Kannattaako Trotski Axelrodin, Zaslutshin, F. D:n, L. S:n („Lutsh” № 101) y.m.s. aatteita? — *Ei hiiskahdustakaan.*

Tunnus taistelun käymisestä julkisen puolueen puolesta. — *Ei halaistua sanaa.*

Entä Jezhovien ynnä muiden lutshilaisten liberaaliset puheet lakoista? kansallisuusohjelman kumoaminen? — *Ei hiiskahdustakaan.*

Entä L. Sedovin ynnä muiden lutshilaisten esiintymiset *kahta* „valasta”⁵⁴ *vastaan*? — *Ei äännähdystäkään.* Trotski vakuuttaa kannattavansa osittaisvaatimusten ja lopullisen päämäärän yhdistämistä, mutta on vaiti siitä, kuinka hän suhtautuu tuon „yhdistämisen” *likvidaattorimaiseen* toteuttamiseen!

Käyttäen kilpenään erittäin kaikuvia, sisällöttömiä ja epäselviä korulauseita, johtaen valveutumattomia työläisiä harhaan Trotski puolustaa todellisuudessa likvidaattoreita, kun hän vaikenee maanalaista toimintaa koskevasta kysymyksestä, vakuuttaa, että meillä ei ole liberaalista työväenpolitiikkaa j.n.e.

Tshheidzen johtaman edustajaseitsikon puoleen Trotski kääntyy pitkine erikoissaarinoineen neuvoen, miten voidaan *viekkammin* luopua maanalaisesta toiminnasta ja puolueesta. Nuo huvittavat opetussaarnat puhuvat selvää kieltä seitsikon *jatkuvasta hajoamisesta*. Burjanov on siitä eronnut. He eivät päässeet yksimielisyyteen siitä, mitä Plehanoville tuli vastata. Nyt he horjuvat Danin ja Trotskin välillä, ja samalla Tshheidze panee näemmä liikkeelle koko diplomaattikykynsä, jotta saataisiin salatuksi tuo uusi repeämä.

Ja nuo puolueen liepeillä olevat ihmiset, jotka eivät pysty liittymään yhteen *oman* „elokuulaisen” ryhmäohjelmansa pohjalla, pettävät työväkeä huutamalla „yhtenäisyydestä”!
Turha vaiva!

Yhtenäisyys merkitsee „vanhan” tunnustamista ja taistelua sen kieltäjiä vastaan. Yhtenäisyys merkitsee Venäjän työväen enemmistön yhdistämistä niiden päätösten ympärille, jotka ovat jo aikoja kaikille tunnettuja ja joissa likvidaattoruus on tuomittu. Yhtenäisyys merkitsee duumaedustajien yhteyttä työväen enemmistön tahtoon,— kuusi työväen edustajaa ovat päässeet siihen.

Mutta likvidaattorit ja Trotski, „seitsikko” ja Trotski, jotka ovat itse repineet rikki Elokuun blokkinsa, hylänneet kaikki puolueen päätökset, eristäytyneet sekä maanalaisesta toiminnasta että järjestyneistä työläisistä, ovat pahimpia hajottajia. Onneksi työläiset ovat jo käsittäneet tämän, ja kaikki valveutuneet työläiset luovat *tosiasiassa* yhtenäisyyttään sen likvidaattorihajottajia *vastaan*.

„Putj Pravdy” № 37,
maaliskuun 15 pnä 1914

Julkaistaan „Putj Pravdy” lehden
tekstin mukaan